

טורי זהבי גד

5286214

בן זיוה ואמנון

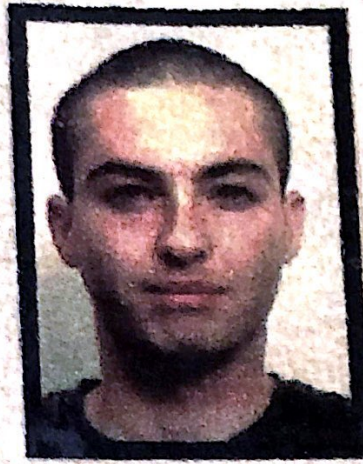
נולד ב- כ"ז באדר ב' תשמ"ו 6.4.1986

התגייס לצה"ל ב- 1.8.2004

שרת גדוד "ניצני הגולן" (בא"ח 1)

נפל ב- י"ט באלול תשס"ד 5.9.2004

בעת שירותו הצבאי.

זהבי גיד

בן זיוה ואמנון.
נולד ביום כ"ז באדר ב' תשמ"ו (6.4.1986).
גיד התגייס לצה"ל בתאריך ה-1.8.2004
ויועד להיות חובש קרבי בפלוגת הגדס"ד
שבחטיבת גולני.
"גיד היה ממש מורעל על גולני והייתה לו
מוטיבציה בשמיים" - כך סיפר סגן עלאם
נסר אל-דין מפקדו של גיד ז"ל.
ביום י"ט באלול תשס"ד, 5.9.2004, נפטר
במפתיע מרום לב בביתו.
גיד נטמן בחלקה הצבאית בבית-העלמין
שבראשון לציון.
הותיר אחריו הורים ואח.

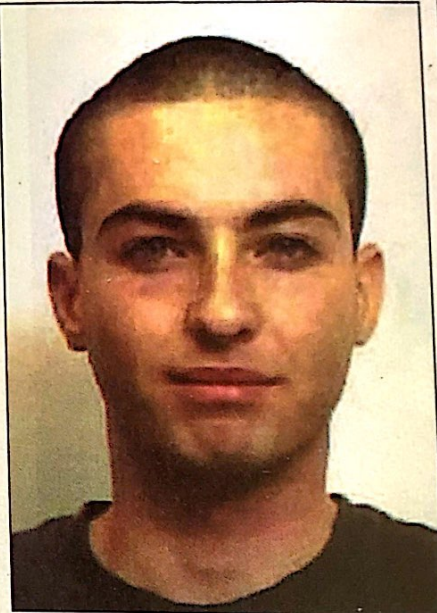
"יהי זכרו ברוך"

טירונות

גלעד

טוראי גד זהבי ז"ל

"הוביל ונשאר צנוע"

"גד היה ממש מורעל על גולני והייתה לו מוטיבציה בשמיים" – כך סיפר סגן עלאם נסר אל-דין, מפקד מחלקת החובשים בפלוגת הגדס"ר שבבסיס האימונים של חטיבת גולני, ומפקדו של טוראי גד זהבי, טירון במחלקה שנפטר במפתיע מדרום לב בשבוע שעבר.

"גד תמיד היה מתנדב לכל דבר ועושה את הכל עם חיוך", סיפר אל-דין. "תמיד ראו עליו שהוא מוביל את כל המחלקה אבל מצליח להישאר צנוע. נורא חבל לי עליו, הוא היה חייל מאוד מוצלח".

טוראי גד זהבי, בן 18.5 במותו, התגורר בראשון לציון ונטמן בחלקה הצבאית של בית העלמין בעיר. הותיר אחריו הורים ואח.

- גד ז"ל היה מיועד לקורס חובשים -

רפואה צבאית

המלחמות הינן חלק בלתי נפרד מתולדות האנושות. הרפואה המלחמתית הצבאית תרמה במשך דורות לתחומים רבים, ברפואה בכלל, אך בעיקר לענפי הכירורגיה והאפידמיולוגיה. אנו מוצאים רופאים בקרב הלוחמים כבר בעת העתיקה, ומאותה תקופה אף מצויים תיאורי פעולות ניתוחיות, אשר בוצעו בידי הרופאים בשדה הקרב.

"ישנה בעייתיות כביכול בין המגמה הרוצה לתת את הטיפול הסופי הטוב ביותר, קרוב ככל האפשר למקום ולזמן ההיפגעות, לבין המגמה הגורסת שאת הטיפול הטוב ביותר צריך לתת בעורף, כדי לשפר את סיכויי ההישרדות.

אנחנו יודעים שאין מגמות כאלה, אנחנו יודעים שלא ניתן לתת את הטיפול הטוב ביותר בעורף אם לא בוצעו כמה פעולות קודם לכן. אנחנו יודעים שטיפול דפיניטיבי מותנה בטיפול ראשוני, ועברנו על בשרנו את הע"ר הטובה והלא טובה ומשמעויותיה בהמשך. הרבה מחשבה הושקעה בעבר ואף מושקעת היום, במניעת טלטול מיותר.

אבל אז ניתן היה להגיד, שהטיפול הדפיניטיבי יכול להתבצע בשדה הקרב, כי הטיפול הדפיניטיבי היה ברמה נמוכה יחסית. גם היום יש טיפולים דפיניטיביים שאנו נותנים בשדה הקרב, כמו הכנסת מנקז לבית החזה, אולם יש טיפולים, שלא ניתן לבצע אותם בשדה ומוטל עלינו להביא את הפצוע למצב בו הוא ישרוד, ומצבו לא יורע עד אשר יקבל את הטיפול המיטבי.

ישנם כיוונים רבים שהרפואה הצבאית יכולה להוביל בהם והיא עושה זאת רק בחלק מהם, וישנם נושאים שבהם הרפואה הצבאית מובילה. דוגמאות טובות לכך הן רפואת הצלילה, הרפואה ההיפר-ברית, הרפואה האווירית, נושא הפיגוע ההמוני, נושא הכוויות, נושא תחליפי הדם, נושא ההלם בשדה וההתגברות עליו, ושימור מצב המודינמי נאות. ואחרון, נושא הפסיכיאטריה בשדה.

יש לנו מספר פארדוקסים בשימוש המושכל ברופא בשדה הקרב. אנחנו לא מלמדים רפואה בצבא ואנחנו מקבלים את הרופאים כיודעי רפואה. אנו מביאים את הרופא הצעיר למצב שבו הוא נדרש לבצע

דברים, שהוא איננו נדר לעשות אותם בביה"ח. הרופא הצעיר בשדה הקרב וביחידה הוא בודד וההחלטה היא בלעדית שלו. הרופא בשדה הקרב צריך להחליט על עדיפות הן בפינוי והן בטיפול. אין ההחלטה על סוג הטיפול הכירורגי בשדה הקרב מושפעת אך ורק מאינדיקציה רפואית. ההתערבות הכירורגית בשדה מושפעת גם מאינדיקציה, אבל גם מרמת הביטחון האישי והמיומנות שיש לרופא. למי שבטוח יותר בפעולה שהוא עומד לבצע, יחליט עליה בקלות ובפחות התלבטות. אנו מחליטים על אופציות רבות בשדה, לוקחים לפעמים בטחון על בטחו, ואופציה על אופציה. מדברים על פינוי אווירי ומכניס מערכת שלמה של פינוי קרקעי. מכניס ביה"ח שדה אחד ומכניס אלטרנטיבות ניידות ונייחות, אם כי אלה הם פני המלחמה, שקשה לצפות אותם מראש ודברים משתבשים גם בתכנית הטובה ביותר.

אם כי יעדי חיל הרפואה הם לשמור על בריאות הכוחות הלוחמים, להציל את חיי הנפגעים, ולשמור על המורל של הכוחות הלוחמים, הרי שיש הרבה מה לעשות, בטרם יצאנו לשדה הקרב. בתקופה זו ובימים אלה, כל הלקחים האלה עולים ושבים, ואולי זה הרגע להגיד שאנחנו לא מנותקים מהמציאות ויחד עם כולם אנחנו מצפים שהסכסוכים יסתיימו ללא עימותים מזוינים. אבל אם יהיה עימות, יהיו נפגעים, ואם יהיו נפגעים, אנחנו נהיה שם. שאלו אותי פעם רופאים אמריקאים, איך זה שאתם שולחים את הרופאים הטובים ביותר שלכם כל- כך קדימה? האם אין בכך ביזבוז? במקום בו יהיו הכוחות, גם אנחנו נהיה. האחריות גדולה ואני מקווה שלא נממש אותה, אבל ללמוד ולהתכונן - בהחלט נעשה!"

מתוך דברים שנשא קרפ"ר, תא"ל ערן דולב, בכנס הצבאי למצבים כירורגים וחופים, שנערך בבית סורסקי בתל השומר, יוני 1981.

מסוק חילוף מפנה את הנפגעים משדה הקרב.

החברים סספרים

לגד,

מאז שהלכת כלום כבר לא אותו הדבר.
פתאום הכול, כול-כך שונה, אנשים כבר לא מחייכים חיוך מלא
ובשרני, אלא חיוך מקוטע ושברירי.
אפילו החום המעיק של אוגוסט – ספטמבר, הפך להיות מעין
הכול שונה.

רק דבר אחד לא השתנה, זה הזיכרון המתוק ממך גד.
זיכרון על חיוך שאינו נגמר ועל כנות אמיצה מעין..., והמעלה הגבוהה
ביותר שלך הייתה השקט המדהים שהשרת על כולנו, גם ברגעים של
לחץ ומשבר תמיד היית שם ודאגת שלא נישבר.
גד, כולנו אהבנו אותך ואתה כיבדת את כולנו.

לזיווה, אמנון ועידו,
תהיו חזקים ותדעו שאנחנו תמיד לצידכם, ונשמח אם תהיו לצידנו
ברגעים הקשיים.
כי הרי עכשיו כולנו משפחה אחת משפחה שמאוחדת סביב האהבה
לגד.

אוהב אותך, גד.

נדב דנון

054-876827

משפחת צהבי היקרה.

גאפו כבר כמעט גודשיים מאז מותו הפתאומי של גדי. ובדיונונו אהודות אכס עו
שמיצקתם אתם אתנו (ואתנו אתכם) בדגשים הקשים שלאחר מותו. אתנו רוצים
שנרדעו שאם משפחה מאוד חזקה ומאודת ויש בכם כוחות יוצאי דופן וניתן
היה לנו בכך מהדגש הראשון שבו למדנו את ידכם. אין ספק שבזכותכם
המאמץ נשאר משובש וחזקה. שמנו להכיר אתכם (אומנם אבל שבניסוח
אזו) ולשמוע מכם סיפורים רבים על גדי כפי שהיה לפני הגיוס. והאמת לא
התפלגנו לשמוע על פעילותיו הרבות ומרומתו אקדמית מפני שכך גם היה בעוד
המאמץ.

בגור מפקדיו בטירונות הקשמה של גאון במאמץ הגובשים בפלוגת מס"ע
(הפלוגה של המאמץ המיוחד של הטביעה). אנו רוצים לספר לכם כיצד היה
גדי בגור גייל מאמץ:

גדי היה אלא ספק. מן הדגש הראשון. אחד הגיילים המובילים במאמץ. וניתן היה
לראות זאת בכל הפרמטרים. לדגמה: גדי היה זה שמייד מכין מצוי"ם ומצב
אומנים) בצמנים. הוא היה דואג שכולם יידעו מה צריך לעשות וכמה זמן נשאר.
מייד היה עושה כל משימה שהוטלה עליו ועל הצד הטוב ביותר ובמלאה הדיונית.
גדי גם היה הניד העורן של המאמץ ודאג מייד שכולם יודעו מסודרים בשלש
ובלי פישולים.

גדי גם היה בגור אגראי מאוד ואפשר היה לסמוך עליו מייד. בקיצור גדי דאג
שהמאמץ תפקד כמו צריך ולא יהיו תקלות אמיתיות. מאידך זאת היה גם גדי
אבר טוב ואהוב על כולם במאמץ. אלא ספק היה מרכז העניינים ודאג מייד
שכולם יהיה טוב. שלא יהיו סכסוכים פנימיים במאמץ. שלא יסר ציוד לאף
אחד (כמובן הכל בדשימות מסודרת).

גם בפן המקצועי היה גדי מהמובילים. מייד שאף ללמוד כמה שיותר ולהתאמן
והשקיע את מרב המאמצים כדי שפעם הבאה יעשה זאת טוב יותר ומהר יותר
ומייד שאף גבוה יותר. ניתן להמשיך ולספר עוד רבות על תכונותיו ואופיו המיוחד
של גדי אך נשאר זאת לסיפורים פנים מול פנים. אנו רוצים אהודות אכס אתנו
וציווה על שיתכנס לבידאתם את גדי והבאתם אותו אמה שהיה ונשאר בציכרוננו.
זאת הייתה זכות גדולה בשבילנו להיות מפקדים מייל שכזה וכמובן זכות
גדולה להיות אלו שמאמרים אותו ומנכים אותו. כי אלא ספק הוא היה מייד במינו.
אנו מקווים שכך ימשיכו גדיים אמאקה וגם הבאים אחריהם וימשיכו על פי רוחו
ותכונותיו הטובות וכך למעשה יישאר איתנו גדי למייד קרוב קרוב אך בעצם כל
כך רחוק....

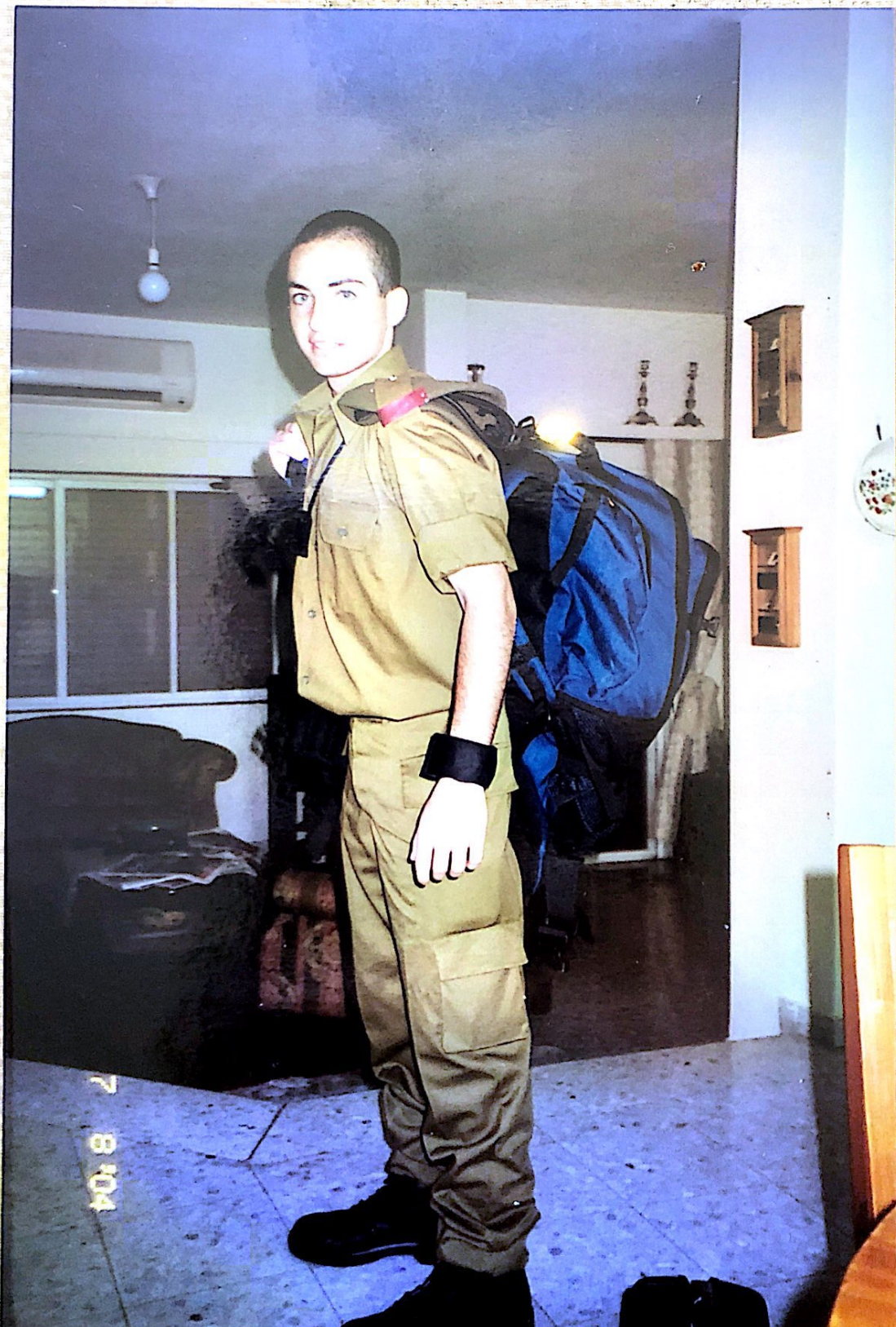
אתכם מייד. אסף מור וצילי מפקדי מאמץ 4

ביום היום...

31 7 2004

לפני היציאה לבסיס...

ביציאה הראשונה הביתה...

גד עם חבריו לצבא...

לבא"ח גולני

גיוסו של גד לחסיבת גולני, היה פועל יוצא של החלסה אישית המיוסדת על מערכת של ערכים, אותה גיבש גד במשך שנים.

ערכים אשר מומשו על ידו כדרכו, בהתאם לתכנון מדוקדק ולאחר הכנות אשר נמשכו כשלוש שנים בהן הכין עצמו לתפקיד של לוחם הן באימונים אינסנסיביים של כושר קרבי והן בלימוד מעמיק בכול הקשור לשרות הקרבי בצה"ל בכלל, ובגולני בפרט.

את אימוניו בבא"ח גולני, ראה גד שלב ראשון בהכשרתו כלוחם, בדרך להגשמת חלומו הגדול להיות בעתיד מפקד בכיר בחסיבת גולני ובצה"ל.

בבא"ח ובחסיבת גולני מצא גד משפחה אשר ענתה לכול ציפיותיו ותקוותיו, הן במישור המקצועי והן במישור הערכי וכול מעייניו וישותו שידרו מנגינה אחת "גולני שלי".

המפקדים, בכם מצא גד מקור לחיקוי ולדוגמא אישית, רבה הייתה הערצתו לניסיונם המקצועי, אישיותם, מסירותם, דאגתם, התמקדותם בעיקר והידע הרב אשר הסמעתם בו, ידע שהיה עבור גד יקר מפז ותנאי הכרחי למימוש שאיפותיו ותקוותיו בצה"ל.

החברים, בכם מצא גד חברים של אמת ושותפים לדרך ארוכה, רבה היתה הערכתו לכול אחד ואחד מכם והוא חש כדרכו כי הוא גם ערב ונושא באחריות לכולכם.

מאושר מהשלמתו הצפויה של השלב הבסיסי והיציאה המתוכננת לקורס חובשים, שילוב של לוחם ומציל אדם, אשר תאם להפליא את ערכיו של גד, גדם לפתע ליבו.

לב בריא וחזק זה של ספורטאי מיומן, לב רחב ובו מקום ואהבה לכול, פסק לפתע לפעום ונגדעו כל תוכניותיו, שאיפותיו, וחלומותיו לתרום לצבא, לחברה ולמדינה בהם ראה גד את עיקר ייעודו בעתיד.

אתם חבריו של גד תוכלו להגשים חלומו זה והוא ילווה אתכם בליבו.

לבא"ח לחברים ולחסיבת גולני, תודתנו על שהענקתם לגד את החודש המאושר ביותר בחייו ועל היותכם לנו משפחתו, משענת איתנה תומכת ואוהבת.

הצליחו בכול משימותיכם ושובו כולכם בשלום למשפחותיכם, בריאים ושלמים.

בהערכה רבה ובהוקרה,

משפחת זהבי

יזכור

עם ישראל את בניו
ובנותיו חיילי צבא ההגנה
לישראל הנאמנים והאמיצים
אשר חרפו נפשם במלחמות
ישראל

יזכור ישראל ויתברך בזרעו
ויאבל על יזו העלומים והמודת
הגבורה וקדושת הרצון ומסירות
הנפש אשר נספו
במערכות הכבודות:

יהיו גיבורי הדרור והניצחון
חתומים בלב ישראל
לדור ודור.

הד זהבי' דל
2004 - 1986

